

περιεργότατον, διότι οὔτε νὰ ἴδῃ ἢ το δυνατόν τὴν ὁδὸν καθ' ὃ τυφλός, οὔτε ὑπὸ τῆς ὀσφρήσεως νὰ ὀδηγηθῆ, διότι καὶ τὴν αἰσθησὶν ταύτην ἔχει ὄλως ἀδύνατον, καὶ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν ἐπάνοδος τοῦ ἐγένετο δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐκείνης, δι' ἣς ἀπήχθη μακράν. Προσθετόν δὲ ὅτι καὶ τὸ ἔδαφος ἐκαλύπτετο ὑπὸ χιόνος. Κ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἄπ' τὸ παράθυρο ἔτα βάθη μακρὰ
Ὁ κάμπος ἐσχωρίζεται,
Καὶ φαίνεται ἡ ἀποκρῆ
Μέσα ἔς τὸ δρόμ' ὅλη βοῆ ποῦ τριγυρίζει·
Εἶν' ὁ καιρὸς ὅπου τρελλὴ γιορτὰς ἢ χάρα,
Καὶ σείεται ἡ μυγαλιὰ μὲ κάλλη ἀνοφορὰ.

Φτωχὸς ὁ κάμπος μας, μὰ ὄχι καὶ γυμνός,
Ἄφου εἶν' ἀσπροντυμένος
Μοιάζει μὲ νιὸ ποῦ ἀχαμνός
Κι' ἀπ' τὴν ἀρρώστεια κάτασπρος εἶν' ὁ καυμένος.
Στὸ δρόμο ἄμαξες, μεθύσι, προσωπίδες,
Καὶ βίχνης ὁ οὐρανὸς βροχῆς βανίδες.

Τι τάχα νᾶσαι, θλιβερῆ, φιλὴ βροχῆ,
Ποῦ ἀργὰ κι' ἀγάλε γάλε
Μᾶς ἔρξεται τὴν ἐποχῆ
Ποῦ τὰ νυφίτικα ἢ μυγαλιὰ ἔχει βάλει;
Ἢ φύσις κλαίει τὴ χειμωνιὰ ποῦ τὴν παγώνει,
Ἢ κλαίει ἀπὸ χαρὰ ἔς τὸ Μάρτι ποῦ σιμώνει;

Σ' ἐκεῖνο τὸ παράθυρο ἔμπροστά κρατεῖ
Ἢ μάννα τὸ παιδί της,
Πότε τοῦ δείχνει τὴ γιορτῆ,
Πότε τὴν ἐξοχὴ μὲ τὴ λευκὴ στολὴ της.
Ἀποκρῆς χαρὰ φωτίζει τ' ἀγγελουδί,
Κ' ἢ μάννα εἶν' ἔμορφη σὰ μυγαλιὰς λουλουδι.

Ἐρχεται τὰ μάτια της καὶ βλέπει τὰ βουνὰ
Μ' ὀλόχινο φουστάνι,
Καὶ μὲ τὸ νοῦ της ἀρχνᾷ
Καὶ χιλλοὺς μύριους στοχασμοὺς ἄθελα κάνει,
Λιγὰκι θλιβεροὺς σ' ἄ νύφη τοῦ Φλεβάρη,
Μὰ πάντα καθαροὺς, σὰν τοῦ χιονιοῦ τὴ χάρι.

Γιατ' εἶνε μάννα μὲ μυαλό καὶ μὲ καρδιά,
Καὶ εἶνε ἡ ζωὴ της
Λουλουδι μὲ τριπλὴ εὐωδιὰ
Ποῦ τῆς σκορπᾷ ὁ Θεός, ὁ κόσμος, τὸ παιδί της.
Τῆς ἐνθυμίζ' ἢ χειμωνιὰ κι' ἢ ἀγριάδα
Ὅτι κοντεύει τοῦ Μαρτίου νᾶρθ' ἢ λιακάδα.

Καὶ νοιώθει σὰν γλυκεῖα μαρτιάτικη αὐγὴ
Σ' τὰ βάθη τῆς ψυχῆς της,
Κι' ἀκολουθᾷ ἡ συλλογὴ
— Παρόμοια κι' ὁ δυστυχὴς ὅπου ἢ πίστις
Καὶ τ' οὐρανοῦ ἢ ἐλπίς φωλιάζει ἔς τὴν καρδιά του,
Νοιώθει μὲ δύναμι γλυκεῖα ἔς τὴ συμφορὰ του.

Ἐνῶ μᾶς δέρνουνε τοῦ κῆσμου τὰ δεινὰ,
Βάλσαμο ἢ πίστις χύνει·
Κι' ἐνῶ εἶνε χιόνι ἔς τὰ βουνὰ,
Γιὰ ἴδες ἢ μυγαλιὰ τὸν κάμπο πᾶς τὸν νύνη!
Μ' ἀπ' τὸ παιδί μου μακρὰ πίκραις καὶ πόνοι,
Καὶ τὸ Θεὸ ἢ χαρὰ νὰ τοῦ θυμίζῃ μόνη.

Σὲ τέτοιους στοχασμοὺς ὁ νοῦς της κάταντᾷ,
Καὶ ἄλλα συλλογιέται.
Μὰ τὸ παιδάκι της κοντὰ
Στὴν τρέλλα τῆς ἀποκρῆς βουτιέται.
Ἐσπᾷ τὰ τόσα του παιγνίδια, καὶ τὸ κρῦο,
Κι' ἔχει παράπονο, καὶ πόθους χιλλοὺς δύο.

Μέσ' τὴν καρδοβλά του, ἀγάπαις του χρυσαῖς,
Σωριάζονται ὠραῖαι
Καὶ πλουμισμέναις φορεσαῖς
Καὶ μᾶσκαις καὶ σπαθῖα καὶ περικεφαλαῖαις.
Κυρίαῖς τὸ κυττοῦν, ταῖς βίχνει ζαχαράτα,
Κανεῖς τὴν ἔμορφη δὲν ξέρει μ α σ κ α ρ ἄ τ α . . .

Ἄκομα ἔς τὸ παράθυρο ἔμπροστά κρατεῖ
Ἢ μάννα τὸ παιδί της.
Ἐσπᾷ ἔκεῖνο ἔς τὴ γιορτῆ,
Κι' αὐτὴ ἔς τὴν ἐξοχὴ μὲ τὴ λευκὴ στολὴ της.
Ἀποκρῆς χαρὰ φωτίζει τ' ἀγγελουδί,
Κι' ἢ μάννα εἶν' ἔμορφη σὰ μυγαλιὰς λουλουδι.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἄν βασταῶξῃ αὐτὸς ὁ καιρὸς, θὰ χάσωμε ὅλα μας τὰ ζᾶ, ἔλεγε προχθὲς πρὸς τινὰ χωρικὸν ὁ μεγαλοκτηματίας Α*.

— Ὁ Θεὸς νὰ φυλαῶξῃ μόνον τὴν ἀφεντεῖά σου, ἀπήντησεν ὁ χωρικός.

*

*

Τμηματάρχης πρὸς ὑπάλληλον.— Διατί ἔρξαι τόσῳ ἀργά;

— Μὲ συγχωρεῖτε. Ἡμῖν χθὲς εἰς τὸν χορὸν τῆς κυρίας Ρ. . . Παρακοιμήθηκα.

— Προφάσεις!.. μὴπως δὲν θὰ κοιμηθῆς καὶ ἐδῶ;

*

*

Ἀνακριτὴς.— Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τὸ ὄρολόγι τοῦτο, τὸ ὁποῖον εὐρέθη μέσα ἔς τὸ καλάθι σου;

Κατηγορούμενος.— Ὅχι.

Ἀνακρ.— Βάλτε τον πάλι ἔς τὴ φυλακὴ ὡς ποῦ νὰ τὸ ὁμολογήσῃ.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

Ἀνακρ.— Λοιπὸν; Γνωρίζεις τώρα τὸ ὄρολόγι αὐτό;

Κατηγ.— Μάλιστα.

Ἀνακρ.— Νὰ, ἔτσι σὲ θέλω βρὲ ἄνθρωπε! Τέλος πάντων ἢ φυλακὴ σ' ἐσωφρόνισε. Καὶ πῶς τὸ γνωρίζεις;

Κατηγ.— Μοῦ τὸ δειξάτε, κύριε ἀνακριτὰ, πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Εἶνε τὸ ἴδιο.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐν τινι αὐτοῦ βιβλίῳ ὁ περιφνημὸς περιπατητικὸς Δικαίαρχος ἀπακριθμεῖ ὅλα τὰ αἰτία

τὰ ἐπιφέροντα τὰς ἐν τῷ κόσμῳ καταστροφάς : πλημμύρας, ἐπιδημίας, πυρκαϊάς, ἀγονίας, εἰσβολὰς ἀγρίων θηρίων εἰς κατακνημένους τόπους κτλ. Ἐπειτα συγκρίνει καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἐξ ὅλων τῶν αἰτίων τὸ καταστρεπτικώτερον διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Ὅταν ἡ τύχη μᾶς θωπευῇ σημεῖον ὅτι θέλει νὰ μᾶς ἀπατήσῃ.

Ἡ δόξα συνοδεύει τὴν ἀρετὴν ὡς ἡ σκιά τὸ σῶμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ Στάνλεϋ καὶ ἡ εἰς Κόγγον ἀποστολή. — Τὰ λεγθέντα ἐν ταῖς ἐφημερίαις περὶ διοργανώσεως στρατιωτικῆς εἰς Κόγγον ἀποστολῆς ὑπὸ τοῦ Στάνλεϋ εἰσὶν ἀνακριθεῖ. Ὁ Στάνλεϋ ἀπῆλθεν εἰς Κόγγον πολλῶ τάχιον παρ' ὅσον προσεδόξατο, καὶ τάχιον παρ' ὅσον αὐτὸς οὕτως προϋτίθετο.

Ἐσκόπει νὰ διέλθῃ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ χειμῶνος ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅπως ἀναρρώσῃ, ἀλλὰ προσεβλήθη ὑπὸ σοβραῆς νόσου ἐν Μαδρίτῃ καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπώλεσεν ἐπὶ στιγμὴν πᾶσαν περὶ διασώσεως αὐτοῦ ἐλπίδα.

Ἐν τούτοις ἐπέζησε, καὶ κατὰ τὴν ἀναρρώσιν του ἀνέγνω ἐν ταῖς ἐφημερίαις ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς, μετ' ὧν εἶχε συνάψει φιλικὰς σχέσεις, ἤρξαντο, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, παρέχοντες σημεῖα δυσσαρρασκείας.

Ἡ εἰδησις αὕτη ἐλυπησεν αὐτὸν σφόδρα, καίπερ δὲ μὴ ἀναρρώσας τέλει ἀπεφάσισε ν' ἀπέλθῃ ἀμέσως εἰς Κόγγον, χωρὶς οὐδενὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν αἰφνιδίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Ὁ ἰατρὸς Πεχνες-Λόσχε, ὁ ἀναλαβὼν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Στάνλεϋ τὴν διοίκησιν τῆς εἰς Κόγγον βελγικῆς ἀποστολῆς, ἐπανῆλθε πρότινος εἰς Εὐρώπην, βέβαιος ὦν ὅτι ἡ ἀποστολή οὐδαμῶς κινδυνεύει. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐπυροβολήθη εἰς τὸν βραχίονα ἐν τούτοις δὲν ἐτραυματίσθη, καὶ δισυχυρίσθησαν, ἐν ἐπιθέσει τῶν ἰθαγενῶν κατὰ τοῦ Στάνλεϋ-Πούλ· ἀλλ' ἐνῶ μὲτέβαιναν ἐκ Μαγκάκας εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον σταθμὸν, στίφος ἰθαγενῶν, κεκρυμμένων ἐν δάσει τινὶ, ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀποστολῆς, ἐνῶ διήρχοντο αὐτό.

Εἰς κατανάλωσιν τοῦ καπνοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐδαπανήθη κατὰ τὸ 1882 ἡ μυθώδης ποσότης τῶν 363 ἑκατομμυρίων καὶ ἡμίσεος φράγκων.

Ἴδου δὲ κατὰ εἶδη τοῦ καπνοῦ πῶς ἐδαπανήθη ἡ ποσότης αὕτη.

Διὰ σιγάρα τῆς Ἀθάνης 2,500,000 φρ. διὰ σιγάρα κατασκευασθέντα ἐν Γαλλίᾳ 58,000,000 φρ. διὰ σιγαρέτα κατασκευασθέντα ἐν Γαλλίᾳ 16,000,000 φρ. διὰ ταμπάκον 68,000,000 φρ. διὰ καπνὸν πρὸς κάπνισμα 160,000,000 φρ. διὰ καπνὸν πρὸς μάσσησιν 9,000,000 φρ.

Ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὀλικὸν ἄθροισμα 313,500,000 φράγκων.

Ἄς προσθέσωμεν, ὅπως συμπληρώσωμεν τὸ ἀνωτέρω ὀλικὸν ἄθροισμα, 50,000,000 φρ. διὰ καπνὸν τῆς κατωτέρας ἀξίας. Ὁ καπνὸς δ' οὗτος δίδεται εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ πωλεῖται κατὰ τὰς μεθορίους ζώνας εἰς μετριωτάτας τιμὰς πρὸς ἀποθάρρυνσιν τῆς λαθρεμπορίας.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων αὐξάνει σπουδαίως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ αἰῶνος ἀπετελεῖτο ἐκ 546,856 κατοίκων· τῷ 1882 ἠριθμεῖ 2,250,000· καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν οἰκιῶν προώδυσεν ἀναλόγως, ὡς ἦν ἐπόμενον.

Τῷ 1830 ἐν Παρισίοις ὑπῆρχον 20,584 οἰκίαι, ὧν ἡ ἀξία ἐν συνόλῳ 1,505,688,500 φρ. τῷ 1846 ἐγένοντο 29,960, ἔχουσαι ὀλικὴν ἀξίαν 3,250,650,000 φρ.

Τῷ δὲ 1881 αἱ οἰκίαι ἀνῆλθον εἰς 77,014, ἀντιπροσωπεύουσαι ἐνιαύσιον ἐνοίκιον 598,930 651 φρ.

Ἡ μετανάστευσις τῶν Γερμανῶν. Εἰς τὴν Γερμανικὴν βουλὴν μεγάλην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἐπίσημός τις ἔκθεσις περὶ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Γερμανῶν, ἐξ ἧς ἐραυρίζομεθα τοὺς ἐπομένους ἀριθμοὺς :

Ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1872 καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου ἡ μετανάστευσις ἠύξησεν ἀμεταπτώτως· τούναντίον ἀπὸ τοῦ 1873 ἄχρι τοῦ 1877 ἠλαττώθη κανονικῶς.

Ἀπὸ τοῦ 1878 ἄχρι τοῦ 1881 περιλαμβανομένου ἤρξατο πάλιν κανονικῶς αὐξάνουσα. Τούναντίον τῷ 1882 οἱ μεταναστεύσαντες Γερμανοὶ ἦσαν 168,454 ἐνῶ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶχε ἀνέλθει εἰς 184,369. Ἐπειδὴ αἱ προηγούμεναι δεκαετεῖς περίοδοι δεικνύουσιν ὁμοίαν διαδοχὴν αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν μεταναστῶν, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τῷ 1881 ἀφικομένης τῆς αὐξήσεως εἰς τὸ ὕψιστον αὐτῆς σημεῖον, κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη θέλει ἐλαττωθῆ κατὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστευόντων.

Ὁ Ζωολογικὸς κῆπος τοῦ Λονδίνου ἀπώλεσε τὴν ἵπποπόταμον αὐτοῦ, Ἀδέλαρ καλουμένην, προσενηχεθεῖσαν αὐτῷ τῷ 1853 ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Τὸ πελώριον τοῦτο